

der ikke været synderlig Indskrænkning — og det uden at Fiskeriet der paa en eller anden Maade derved er aftaget, og nu viser det sig i Mar efter de Meddelelser, man i den senere Tid har faaet fra Fiskerierne i de øvrige Farvande omkring i Landet, at Fiskeriet har været særdeles rigt, saaledes at den af Kommissionen i 1873, navnlig af dens Formand, fremsatte stærke Paastand om, at hvis man blev ved med den Fiskeaade heri Fjordene, saa vilde Fiskeriet fuldstændig gaa til Grunde, saa vilde man fiske op, viser sig nu aldeles urigtig. Hvad nu særlig den ene Fiskeart, Malen, angaar, saa er baade dens Inglenaaede og Yngletid egentlig aldeles ubekjendt; der er endnu ikke nogen Naturkyndig, der veed, paa hvilken Maade, eller til hvilken Tid den foregaar, men det viser sig, at denne Fiskeart er uudsømmelig, at den, hvor stærk der end fiskes, ikke kan opfiskes, og jeg vilde i alle Tilfælde anse det for meget uheldigt, hvis man i de snevære Gunde, tilbøds ogsaa i Belterne, vilde forbyde at drive dette i Virkeligheden indbringende Fiskeri efter Mal; thi disse Farvande have egentlig deres Tilgang af Fisk fra hele Østersøen, og hvad Malene angaar, tilbøds fra Floderne i en Del af Rusland og det nordøstlige Preussen, som udmunde deri. Og det er vist, at hvis man her vilde fastholde de meget fredende Bestemmelser, der foreslaas, vilde det kun have til Følge, at man led et nationalt Tab, idet man lod en Rilde til Velstand flyde sig forbi, da som bekjendt Malen er en Fisk, der vedbliver at trække tilbøds med Strømmen, og maaste vore nordlige Naboer kunde drage nogen Fordel deraf, men som vi vilde i alle Tilfælde ikke kunne blive meddelagtige i. Det er derfor min Mening, at man foreløbig ikke burde gaa videre i Indskrænkninger af Fiskeriet i de øvrige Fjorde heri Landet end at overføre den Lovgivning, der gælder for Limfjorden, paa dem. Jeg mener saaledes, at en vis Del af disse Fjorde maatte kunne laafes ligesaa godt som Limfjorden, saaledes at der kun i de mere aabne Dele af dem maatte tillades at drive Malevaadsfiskeri, ligesom ogsaa Redskabernes Indretning og Benyttelse maatte underkastes de til de stedlige Forhold passende Bestemmelser. Hvad nu endelig angaar det andet Afsnit af Lovforslaget, nemlig Ferskvandsfiskeriet, da finder jeg de derom foreslaede Bestemmelser meget heldige; jeg finder det særdeles heldigt, at man endelig har Afgjort til at faae virkelige Lovbestemmelser om dette Fiskeri, hvad vi næsten hidtil have saunet, i alt Fald i en saadan Form, at det deraf kunde fremgaa ret klart for Folk, hvilke Rettigheder de havde, og jeg finder det derfor overordentlig heldigt, at dette Spørgsmaal her bliver afgjort, thi ikke alene har det været Tilfældet, at det har staaet uklart, hvem der havde Ret til dette Fiskeri, men ogsaa at En eller Anden har benyttet en Ret til at spærre forskjellige Vandløb med deres Fiskeredskaber, som de ikke paa nogen Maade

enten havde Hævd eller Ret til, og derved have de forvoldt de Omboende meget betydelige Ulemper og Tab, som disse have fundet sig i, fordi det ikke har været dem muligt paa en let Maade ved de nuværende Lovbestemmelser at komme til deres Ret, uden igjennem langvarige og kostbare Processer, hvorfor de hellere have foretrukket at lide det Tab, det maatte medføre, at deres Fiskeret paa den Maade berøvedes dem. Jeg kan derfor være aldeles enig i disse Bestemmelser. Der er kun en eneste Bemærkning, som jeg i den Henseende har at gjøre, og det er angaaende en eneste Fiskeart, nemlig Sølt. Der er naturligvis flere Afarter af denne Fisk, men der er en Afart, jeg kjender, som opholder sig i nogle af Fjordene paa Bestjylland og som efter alle Fiskeres Mening opholder sig den væsentligste Del af Aaret i Søet, men som om Efteraaret kommer ind i Fjordene og løber op i Strømmen, selvsjælgelig for at lege. Der er Fredningstiden sat fra 15de December til 15de Januar, men denne Tid vil indtræffe i den bedste Fisketid, og jeg vil derfor henstille, om ikke denne Tid kan flyttes et Par Maanedes frem eller ogsaa helt affkaffes. Jeg skal slutte med at udtale, at naar de saa Forandringer i det foreliggende Lovforslag, jeg har tilladt mig at antyde, kunde gennemføres, saa vilde jeg anse det for særdeles heldigt, om dette Lovforslag i den nærmeste Tid kunde ophøies til Lov.

Sviid: Jeg skal paa Sagens nuværende Stade ikke videre gaa ind paa de enkelte Spørgsmaal, men kun berøre dem i Hovedtrækkene. Det er jo vist nok, at dette Lovforslag omfatter ikke blot en Sag af temmelig Betydning, men at det i sig selv, hvis det bliver gennemført saaledes, som det foreligger, vil være af temmelig indgribende Natur. Dette er jo nemlig vist, at Lovforslaget har vaakt et stærkt Røre blandt dem, der væsentlig ere interesserede i Sagen selv, blandt Fiskerne. Det er erkjendt, at vore Lande besidde en meget stor Fiskemængde, og at denne navnlig nu ved vore forbedrede Kommunikationsmidler har faaet stor Værdi, idet man har gjort det muligt at føre Produktet til et større Marked ikke blot billigere, men, hvad der har særlig Betydning for denne Vare, tillige hurtigere. Efter at det altsaa var fæstet, at man kunde føre Produktet til Hovedmarkedet, og altsaa derved skaffe en større Forsyning tilveie, klagede man først over, at vore Fiskere ikke fulgte med Tiden, at de Redskaber, som de brugte, ikke vare gode, og at de store Riggdomme laa unyttede hen, men efter at man saa fik forbedrede Redskaber, sagde man: nu fisker man op, man bortpødsler nu de store Riggdomme, som før have været tilstede, saa at der for Eftertiden ikke bliver nogen Fisk tilbage. Der staa altsaa Striden, idet man paa den ene Side siger, at den store Fiskemængde, der er tilstede, ødsles bort